

Návštěva U SIMEONA A ANNY

Milí ministranti, piší vám ze své kanceláře na pražském arcibiskupství. Práce mám sice stále hodně, ale jsem smutný z toho, že nemohu jezdit do farností (nebo jen výjimečně, když je třeba některý kněz nemocný) a potkávat se s lidmi a také s vámi. Možná se nám podobně stýská po krásné liturgii se vším, co k ní patří. Určitě se zase dočkáme! Ale neměli bychom jen tak nečinně čekat, až bude zase lépe. Křesťan je člověkem činu, nenechává se jen tak unášet děním kolem sebe.

Do měsíce února jsme vstoupili svátkem Uvedení Páně do chrámu. Evangelium (Lk 2, 22–40), které vám všem doporučuji si přečíst, hovoří o Svaté rodině, která přichází do jeruzalémského chrámu, ale také o dvou starých lidech tam přítomných, Simeonovi a Anně. Víme, že staří lidé už do kostela často nechodí, i když by strašně rádi, protože jim to nedovoluje zdraví nebo síly. Pro Simeona to byla možná jedna z posledních návštěv chrámu, protože už měl myšlenky na odchod z tohoto světa. A Anna nevycházela z chrámu, protože tam byla šťastná, ale možná také proto, že už na to neměla síly.

Bylo by krásné a byla by to také opravdová ministrantská služba, kdybyste třeba někoho starého či nemocného z vašeho kostela, kdo se tam nedostane, přišli navštívit (s rouškou) a ze-

ptali se, jestli něco nepotřebuje. Nebo si s ním jen tak popovídali. Můžete se také porozhlédnout, jestli byste u vás doma nemohli nějak více sloužit, třeba u stolu, u kterého společně jíte. Rodina je totiž malou domácí církví! Křesťan není křesťanem jen v kostele, stejně tak ministrant. Buďte tedy dobrými lidmi ochotnými pomáhat!

**BISKUP ZDENEK WASSERBAUER,
pomocný biskup pražský**

Foto: Dušan Kadlec - Člověk a víra;

S OUBOJ GENEACÍ?

OTEC MAREK MIŠKOVSKÝ

Před lety jistý evropsky do sebe zahleděný sociolog pravil, že příští válka nebude mezi bohatými a chudými, ale mezi generacemi: mladí proti starým. Nechme stranou jeho východiska, ale minimálně v Evropě můžeme sledovat, že napětí mezi generacemi skutečně roste. Staří na mladé nadávají: „To za našich časů...“, mladí se naopak starým (i starším) posmívají, že nedovedou ovládat iphone či smartphone.

Či je to vina? Kde se to vzalo?

Ve společnosti obecně rozšířený důraz na výkon deformuje pohled na člověka. Pracuji, abych byl nejlepší, pracuji, abych měl stále více peněz, abych mohl stále více utrácet.

Druhého pak hodnotím podle toho, kolik vydělává.

Soustředit se na sebe vede k zahleděnosti do sebe a bere odvahu vydat se druhému (vstoupit do manželství) a mít děti. Pokud máme děti, jsou tu k naplnění našich snů – seberealizaci v druhé generaci.

Jestliže dítě není milováno jako takové, ale kvůli uskutečnění nespelněných snů svých rodičů, patří mu místo někde za plným břichem (požitky) a exotickou dovolenou (zážitky). Takové dítě se cítí zneužito, vnímá se hračkou v rukou svých rodičů a revoltuje.

Jak s tím kontrastuje postoj Josefa a Marie? Dítě Ježíš je Boží dar. Za něj děkují a Hospodinu v chrámě jeruzalémském obětují. I staří – Simeon a Anna – přicházejí, aby vzdali chválu Bohu. Boží Dítě tu není ke splnění jejich snů, ale k naplnění vůle Boží.

Ti, kteří to pochopili, byli naplněni pokojem a radostí, protože uviděli spásu. Maria Panno, ty, která jsi vše uchovávala ve svém srdci, oroduj za nás!

Foto: Konstantin Yuganov - Adobe stock

obsah

SPOLEČNÉ STRÁNKY

Návštěva u Simeona a Anny.....	2
Souboj generací?.....	2
Mučedník, který umřel smíchy.....	4–5

STRÁNKY PRO MAZÁNKY

Komiks – Tři bratři a konec světa.....	6–7
Masopustní rej.....	8
Boží dotek.....	9

STRÁNKY PRO MAZÁKY

Radost nejenom ze sněhu.....	10
Nabídka knih.....	10
Archeologie.....	11
Ferda.....	12
Encyklopedie her.....	13
Síla a statečnost – fotopříběh.....	14–17

STRÁNKY PRO BORCE

Dar pro církev i pro chudé.....	18
Kdo je vinen smrtí Ježíše?.....	19
Soud s příchutí marmelády.....	20
Za všechno můžu já.....	20
Muž modlitby.....	21

SPOLEČNÉ STRÁNKY

Akolyta? Ať to lítá!.....	22
Malý velký muž.....	23
Mercedes s majáky.....	24

• V únoru by oslavil 100 let Zdeněk Miler, tvůrce Krtka. Milera i jeho nejnámější postavku připomeneme v Barvíneku 2. 2. Kromě toho uslyšíte, jak je možné v zimě podpořit ptáčky, kteří zůstávají u nás a neodlétají do teplejších krajů, nebo se dozvíte, že v lese existuje něco jako „stromový internet“. „Muzika nás spojila“, říkají naši další hosté, Adri a Ája, kteří spolu s dalšími kamarády natočili CD plné skvělé muziky. Původně mělo jít hlavně o rap, ale nakonec jsou na albu různé žánry i styly. Písňe si psaly děti a mladí sami, pomáhal jim s tím například producent Roman Ševčík. Jak jim to šlo, si můžete poslechnout 9. února od 16.00 nebo 13. února od 11.00. Do Jukeboxu se nám dovoláte jako vždy poslední úterý v měsíci: 23. 2. Těšíme se na vás s dobrou hudbou a taky s cenou, kterou vyhraje jeden z volajících.

Děkujeme za vaši podporu

Milí čtenáři, milí rodiče, prarodiče, milí kněží.

Velmi si vážíme vašeho zájmu o Tarsicia a děkujeme za něj. Je pro nás skoro neuvěřitelné, že Tarsicius začal vycházet už v roce 1997 a za ta léta byl financován pouze z dobrovolných darů čtenářů a z příspěvků České biskupské konference. Věříme, že se s Boží i vaší pomocí podaří letos vydat dalších 11 čísel plných zajímavých článků určených především (ale nejen) klukům u oltáře.

V tomto čísle se na vás tradičně obracíme s prosbou finanční dar na vydávání a zasilání časopisu všem, kteří o něj projeví zájem. Zaslání finančního daru však není podmínkou, abychom vám časopis posílali. Chápeme, že v současné době mnohé rodiny i farnosti nemají peněz nazbyt. Pokud je to váš případ, prosím, neodhlašujte časopis jen proto, že už nám nemůžete přispět. Pokud ho někdo ve vašem okolí rád čte, přispějte nám svou modlitbou, mší svatou obětovanou za autory i čtenáře našeho časopisu nebo jinou formou obětí, kterou dobrý Bůh promění ve své požehnání. Věříme, že podobně jako každý rok obsah Tarsicia osloví dostatek dárců, kteří pošlou větší dar, a tím umožní financovat časopis i těm, kteří si to nemohou dovolit.

S vděčností za vaši podporu a prosbou o modlitbu za nás v redakci, abychom psali to, co naši mladí čtenáři potřebují číst, a tak je povzbuzovali na jejich dobrodružné cestě k dospělosti.

Štěpán Pospíšil, šéfredaktor

